

[Finansministeren.]

lejlighed stærkt kritiske vendinger om stigningen i statsudgifterne, og jeg måtte både høre kritik, pålæg og ønsker for fremtiden.

Det ærede medlem hr. Poul Møller ønskede mig styrke til at sige nej i de kommende 50 år. Bortset fra, at det jo kan løbe én koldt ned ad ryggen ved tanken om at skulle være finansminister i 50 år, kan jeg kun takke det ærede medlem for den vurdering, han derved giver udtryk for med hensyn til den nuværende regerings holdbarhed.

Det ærede medlem var så flot, at han stillede tingene op på den måde, at staten næsten ville lægge beslag på hele den produktionsstigning på ca. 2 milliarder kr., som formandskabet for det økonomiske råd har sagt der ville være mulighed for i 1963 under gunstige forudsætninger. Jeg må sige, at det ærede medlems regnestykke er anfægteligt. For det første er der ikke tale om en udgiftsstigning på 1800 mill. kr., som det ærede medlem gik ud fra, men om en udgiftsstigning på ca. 1600 mill. kr. I forligsbetænkningen fra juni 1962 blev udgifterne ansat til 8540 mill. kr., men var opstillet på en anden måde end på finanslovsforslaget. Opstillet på samme måde som i dette forslag ville forligsbetænkningens udgiftstal have andraget 8650 mill. kr., hvortil kommer det beløb, som regeringen tidligere har meddelt måtte lægges til, således at der bliver tale om udgifter på i hvert fald 8,7 milliarder kr. for indeværende finansår. Heroverfor står så de samlede udgifter, som nu må påregnes for finansåret 1963-64. Regner man her de stillede ændringsforslag med og de konsekvenser for statsfinanserne, som den foreslåede helhedsløsning har, kommer man op på et beløb på 10,3 milliarder kr., og stigningen bliver altså 1600 mill. kr.

For det andet gælder det, at de 2 milliarder kr.s produktionsstigning, som formandskabet har regnet med, er målt i faste priser. De dækker altså en pengemæssig forøgelse af vare- og tjenesteproduktionen i dette omfang, medens de nævnte 1,6 milliarder kr. i stigning for statsfinanserne er en stigning i løbende priser, altså en forøgelse, der både dækker over mængde og prisstigninger. Den størrelse, de 1,6 milliarders udgiftsstigning skal sammenholdes med, er derfor ikke 2 milliarder kr., men en stigning i nationalproduktet på mellem 5 og 6 milliarder kr.

Det var jo, jeg havde nær sagt, et fast refræn i de ærede ordføreres taler, at regeringen satte udgifterne op. Man kunne næsten få det indtryk, at regeringen havde sat sig for rigtigt at bringe udgifterne i vejret, at den havde bestræbelser i den retning. Heroverfor må jeg gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at vi har bestræbt os for at holde igen, men der er en række forhold, som har betinget de stigninger, der er tale om, og disse forhold vil jeg gerne gå en lille smule ind på, fordi jeg synes, det er nødvendigt at gøre opmærksom herpå.

Jeg kan nævne, at pristalsreguleringen af lønninger og pensioner vil medføre en udgiftsstigning på 260 mill. kr. Disse udgifter er i realiteten lovbestemte, og jeg kan ikke tænke mig, at man fra oppositionens side kan anfægte dette. De rent lovbestemte tilskud — jeg understreger: lovbestemte tilskud — medfører en udgiftsstigning på 750 mill. kr. Det drejer sig bl. a. om merudgifterne til folke- og invalidepensioner, et beløb på 270 mill. kr., det drejer sig om sygehustilskuddene på 70 mill. kr., det drejer sig om andre sociale ordninger som enkepension, underholdsbidrag, offentlig forsorg m. v. på 90 mill. kr. Der er lærerlønstilskuddet til folkeskolen, en stigning på 100 mill. kr., og så er der en række mindre tilskud, som jeg ikke skal specificere. For vore grønlandske opgavers vedkommende er der en udgiftstigning på 25 mill. kr. Jeg tror, at man også skal være meget varsom med at sige, at vi her skulle have holdt mere igen.

For statsvirksomhedernes anlægsvirksomhed er der tale om en stigning på 100 mill. kr. Der er her tale om produktive anlægsudgifter. Regeringen har holdt stærkt igen og har afvist en række forslag, hvad ministeren for offentlige arbejder både kan tale med om og formentlig vil beklage stærkt. Det kan ikke være forsvarligt yderligere at udskyde disse anlægsarbejder, da det i virkeligheden ville betyde, at vi dermed udskyder indtægtsmuligheder for statsvirksomhederne og dermed indtægtsmuligheder for det samlede statsbudget. Jeg vil endvidere om disse investeringer sige, at de er i virkeligheden at betragte som et nødvendigt supplement til erhvervenes investeringer, som jo i de seneste år er steget stærkt.

Hvad andre anlægsarbejder angår, vil jeg